

Jesu oppstandelse

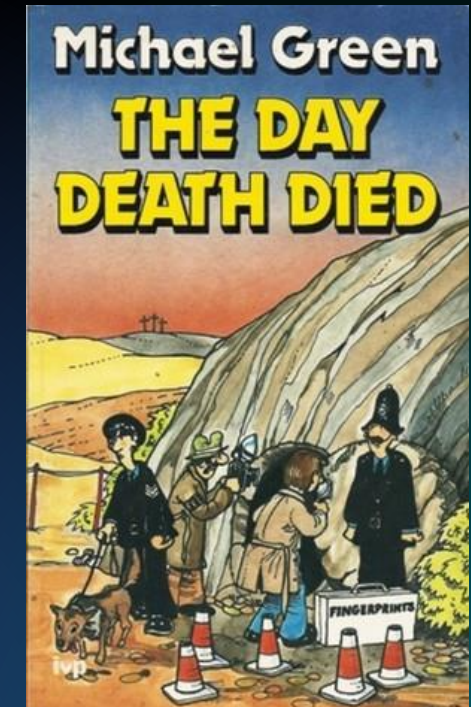
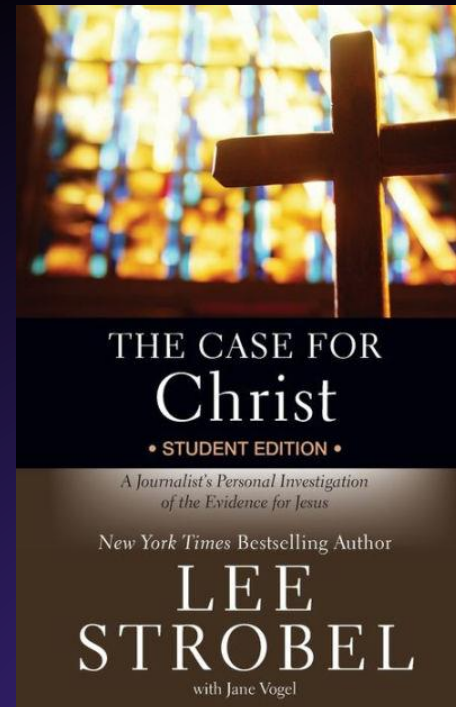
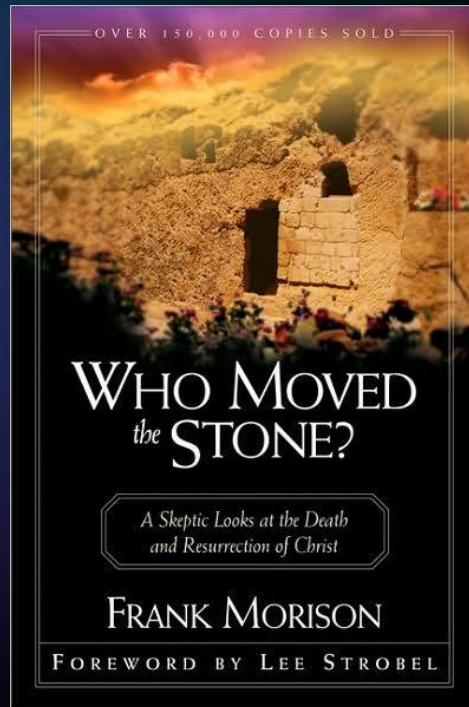
PRESENTERT AV EVANGELISTENE

OG I ANDRE SKRIFTER I NT

TIMOTEUS
Bibelundervisning

Kirkens tro: Oppstandelsen er «factum est»

> Det nye testamentet: Jesus Kristus har virkelig stått opp fra de døde!

Fundamentet for vår tro

Oppstandelses-mytologi

Religionsvitenskap:

- Ingen historiske fakta om livet
- Ingen historiske fakta om oppstandelse

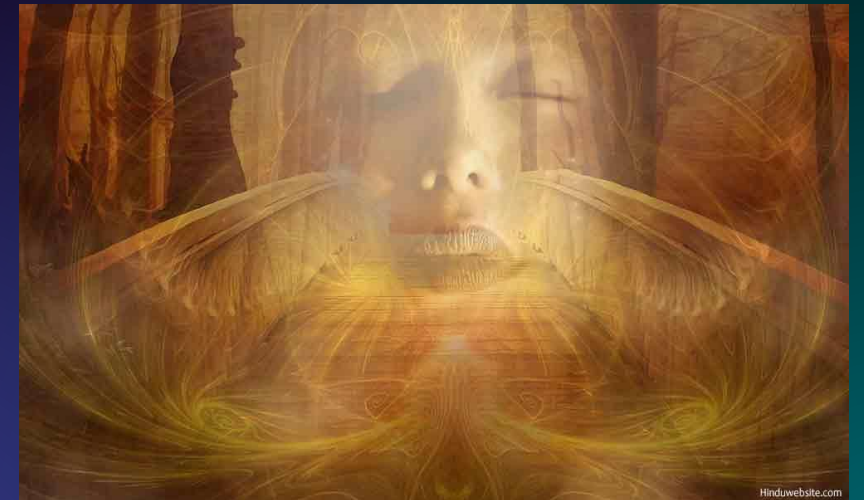
Osiris, Egypt

Baal

Akilles, gresk mytologi

Hinduisme

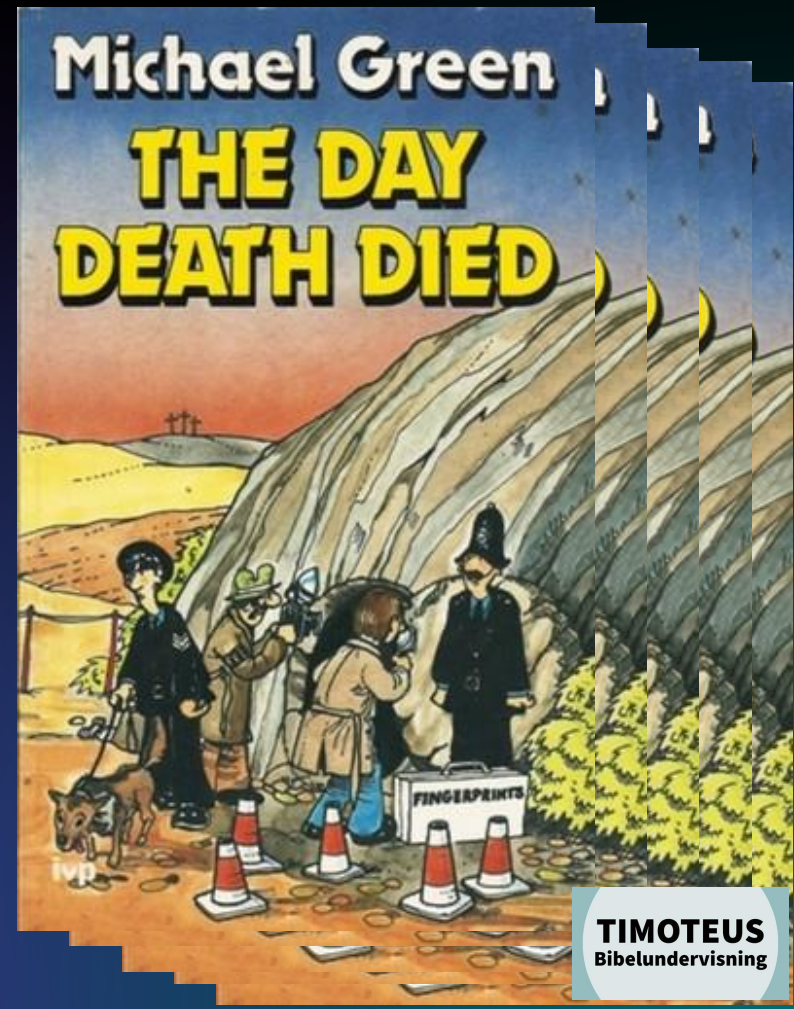
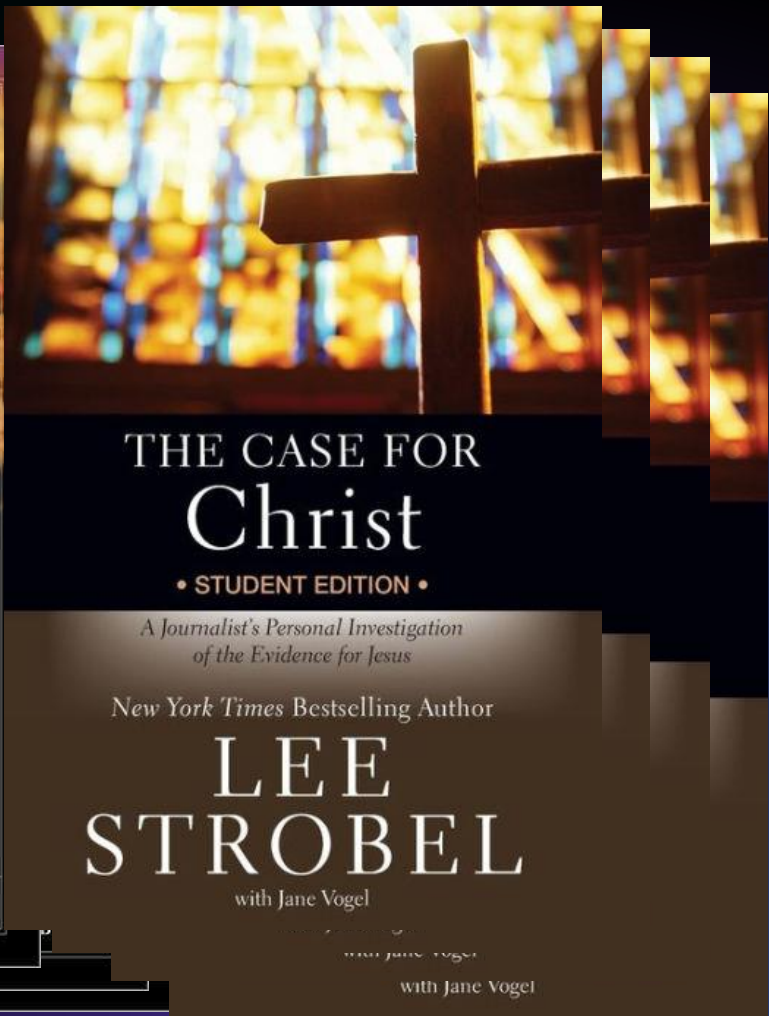
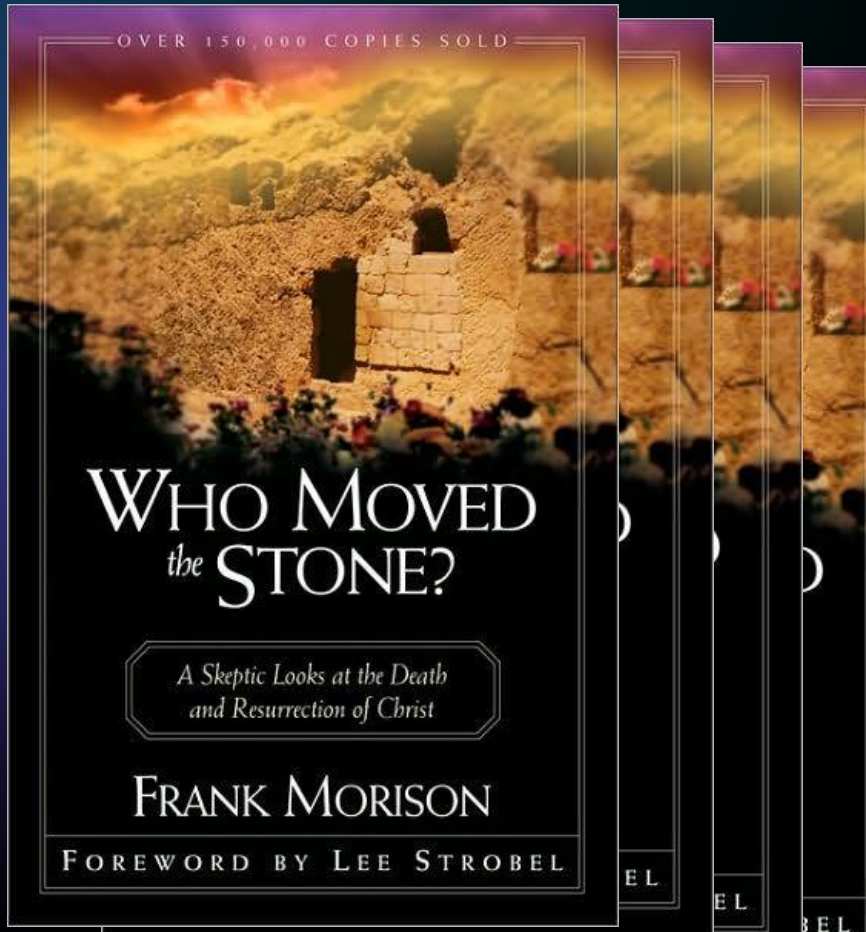
Trinn 3: Oppleve møtet med Den oppstandne (Åpb) og «vandre med» ham

Trinn 2: Tro på Jesu oppstandelse (som et faktum)

Trinn 1: Undervise / forkynne / lese om Jesu oppstandelse (Apg 17; 1. Kor 15)

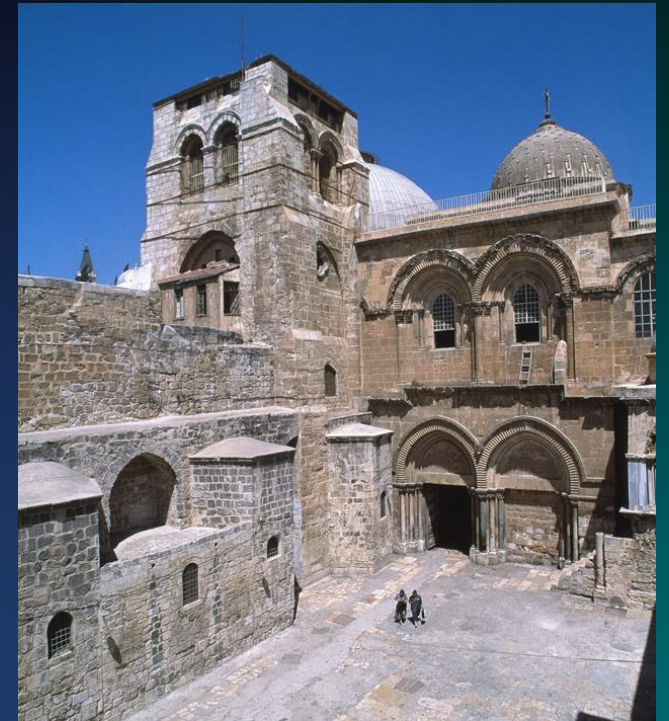
BEING THE RISE
H R I S

Hvis du skulle få mulighed til å vitne for en jøde, agnostiker/ateist, muslim, hindu ..., hvor ville du begynne?

Om vi skal legge det sterkeste fundamentet for vårt eget kristenliv og menighetens tro, hva skal det være?

- > Den tomme graven
- > Jesu legemlige oppstandelse

«Han er ikke her,
Han er oppstått
som han sa.»

Johannes 20-21

Den tomme graven

1 Tidlig om morgenen **den første dagen i uken**, mens det ennå er mørkt, kommer **Maria Magdalena** til graven. Da ser hun at **steinen foran graven er tatt bort**.² Hun løper av sted og kommer til **Simon Peter og den andre disippelen**, han som Jesus hadde kjær, og hun sier: «De har tatt Herren bort fra graven, og vi vet ikke hvor de har lagt ham.»

Johannes 20-21

Markus (eldst) - 16

Matteus 28

Lukas 24

Jesus står opp

Da sabbaten var over,

kjøpte Maria Magdalena og Maria, Jakobs mor, og Salome velluktende oljer for å gå og salve ham. ² Tidlig om morgenen den første dagen i uken kom de til graven da solen gikk opp. ³ De sa til hverandre: «Hvem skal vi få til å rulle bort steinen fra inngangen til graven?»

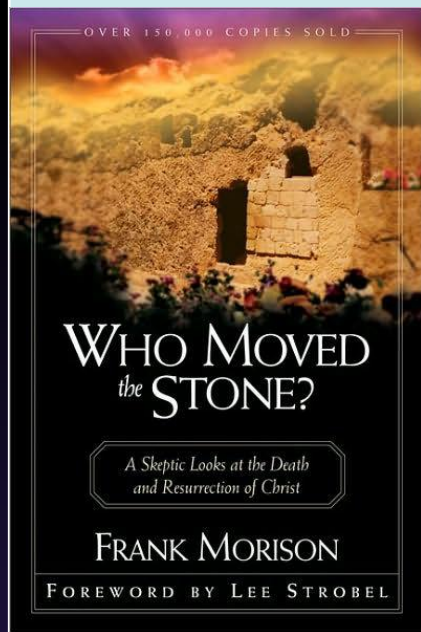
Jesus står opp

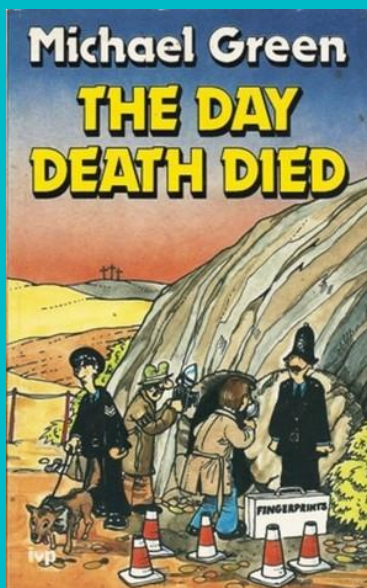
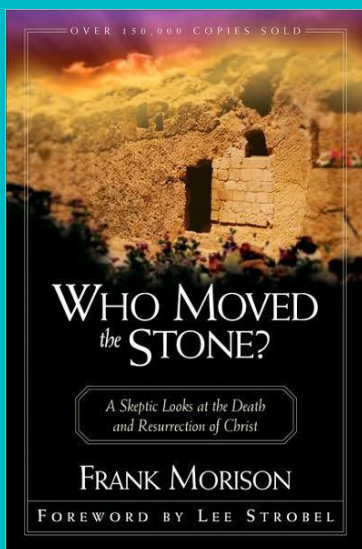
Da sabbaten var over og det begynte å lysne den første dagen i uken, kom Maria Magdalena og den andre Maria for å se til graven. ² Med ett ble det et kraftig jordskjelv, for en Herrens engel steg ned fra himmelen, gikk fram og rullet steinen til side og satte seg på den. ³ Han var som et lyn å se til, og drakten var hvit som snø.

Jesus står opp

Ved daggry den første dagen i uken

kom kvinnene til graven og hadde med seg de velluktende oljene som de hadde laget i stand. ² Da så de at steinen var rullet fra graven. ³ Og de gikk inn, men fant ikke Herren Jesu kropp. ⁴ De visste ikke hva de skulle tro, men med ett sto det to menn hos dem i skinnende klær.

4 Men da de så opp, fikk de se at **steinen var rullet fra**. Den var meget stor. **5** Da de kom inn i graven, så de en ung mann sitte på høyre side, kledd i en hvit, lang kjortel, og de ble forferdet. **6** Men han sa til dem: «Vær ikke forferdet! Dere leter etter Jesus fra Nasaret, den korsfestede. **Han er stått opp, han er ikke her.** Se, der er stedet hvor de la ham! **7** Men gå og si til disiplene hans og til Peter: 'Han går i forveien for dere til Galilea. Der skal dere få se ham, slik som han sa dere.'»

4 Vaktene skalv av redsel da de så ham, og de ble liggende som døde. **5** Men engelen tok til orde og sa til kvinnene: «Frykt ikke! Jeg vet at dere leter etter Jesus, den korsfestede. **Han er ikke her, han er stått opp, slik som han sa.** Kom og se stedet hvor han lå! **7** Skynd dere av sted og si til disiplene hans: 'Han er stått opp fra de døde, og han går i forveien for dere til Galilea; der skal dere få se ham.' – Nå har jeg sagt dere det.»

5 Kvinnene ble forferdet og bøyde seg med ansiktet mot jorden. Men de to sa til dem: «Hvorfor leter dere etter den levende blant de døde? **6 Han er ikke her, han er stått opp.**

Husk hva han sa til dere mens han ennå var i Galilea: **7** 'Menneskesønnen skal overgis i syndige menneskers hender og korsfestes, og den tredje dagen skal han stå opp.'» **8** Da husket de hans ord. **9** Og de vendte tilbake fra graven og fortalte alt dette til de elleve og til alle de andre.

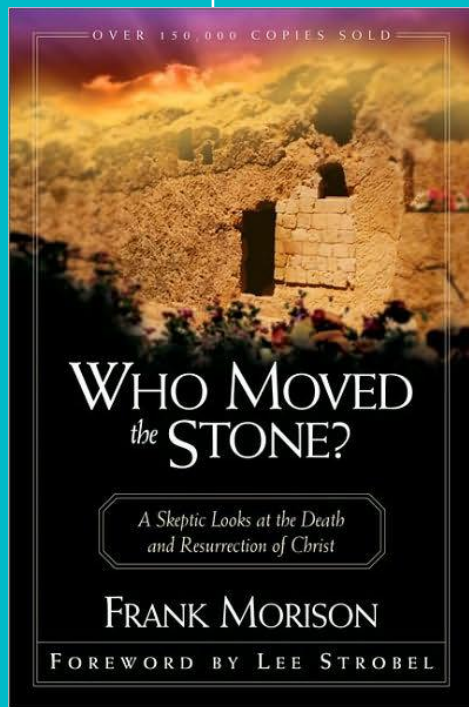
8 Da gikk de ut og flyktet bort fra graven, skjelvende og ute av seg. De sa ikke et ord til noen, for de var redde.

8 Da skyndte de seg bort fra graven, **redde, men jublende glade**, og de løp for å fortelle det til disiplene.

9 Og se, Jesus kom mot dem og sa: «Vær hilset!» De gikk fram og omfavnet føttene hans og tilba ham.

10 Jesus sa til dem: «Frykt ikke! Gå og si til mine brødre at de skal dra til Galilea. Der skal de se meg.»

Et rykte blant jødene

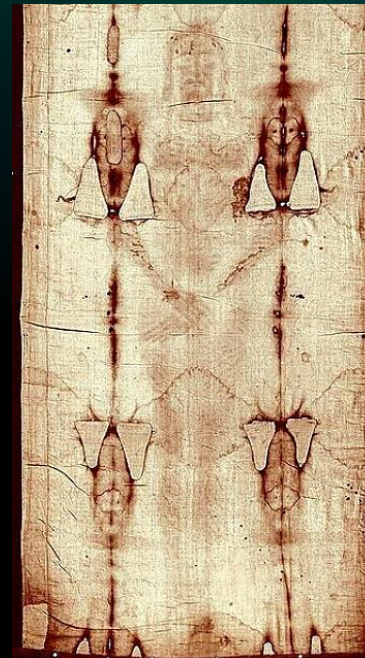
11 Mens kvinnene var underveis, kom noen av vaktmannskapet inn til byen og fortalte overprestene alt som hadde hendt. **12** Overprestene og de eldste kom da sammen og ble enige om hva de skulle gjøre. De ga soldatene en stor sum penger **13** og sa: «Si at disiplene hans kom om natten og stjal ham mens dere sov. **14** Skulle landshøvdingen få høre det, skal vi snakke med ham, så dere kan være trygge.» **15** De tok imot pengene og gjorde som de fikk beskjed om. Og dette ryktet spredte seg blant jødene og har holdt seg til denne dag.

Joh 20

3 Da dro Peter og **den andre disippelen** ut og kom til graven. **4** De løp sammen, men den andre disippelen løp fortere enn Peter og kom først. **5** Han bøyde seg fram og så **linklærne** ligge der, men gikk ikke inn i graven. **6** Simon Peter kom nå etter, og han gikk inn. Han så **linklærne** som lå der, **7** og tørkleet som Jesus hadde hatt over hodet. Det lå ikke sammen med **linklærne**, men sammenrullet på et sted for seg selv.

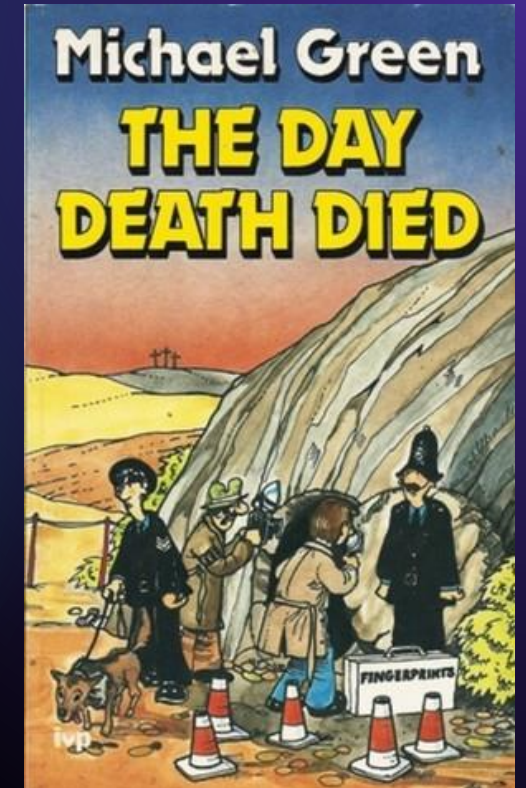
Likkledet i Torino - Jesu linklær?

8 Da gikk **den andre disippelen** også inn, han som var kommet først til graven. Han så og trodde.

9 Fram til da hadde de ikke forstått det Skriften sier, at han måtte stå opp fra de døde. (jfr. Lukas 24, 25ff)

10 **Disiplene** gikk så hjem.

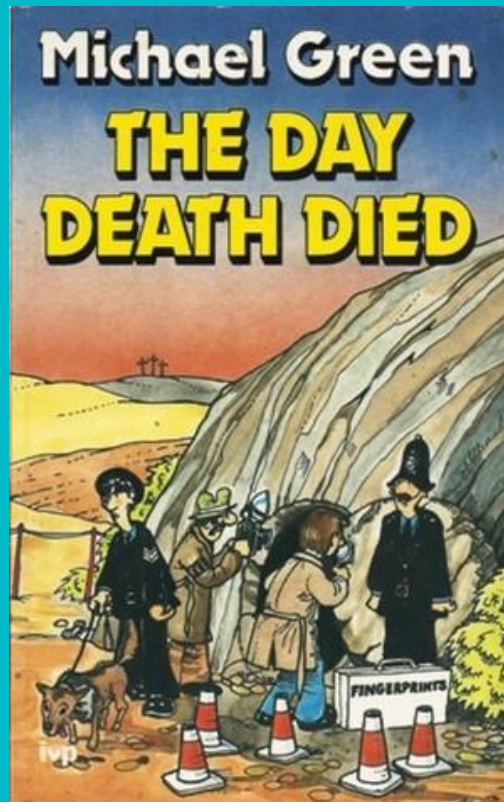
- Jesus viser seg for **Maria Magdalena**

11 Men **Maria** sto like utenfor graven og gråt. Gråtende bøyde hun seg fram og så inn i graven. **12** Da fikk hun se to hvitkledde engler sitte der Jesu kropp hadde ligget, en ved hodet og en ved føttene. **13** «Hvorfor gråter du, kvinne?» spurte de. Hun svarte: «De har tatt Herren min bort, og jeg vet ikke hvor de har lagt ham.» **14** I det samme snudde hun seg og så **Jesus stå der**, men hun skjønte ikke at det var han.

15 «**Hvorfor gråter du, kvinne?**» spør Jesus. «Hvem leter du etter?» Hun trodde at det var gartneren, og sa til ham: «Herre, hvis du har tatt ham bort, så si meg hvor du har lagt ham, så skal jeg ta ham med meg.»

16 «**Maria**», sa Jesus. Da snudde hun seg og sa til ham på hebraisk: «Rabbuni» – det betyr mester.

17 Jesus sier til henne: «Rør meg ikke, for jeg har ennå ikke steget opp til Far. Men gå til mine brødre og si til dem at jeg stiger opp til ham som er min Far og Far for dere, min Gud og deres Gud.»

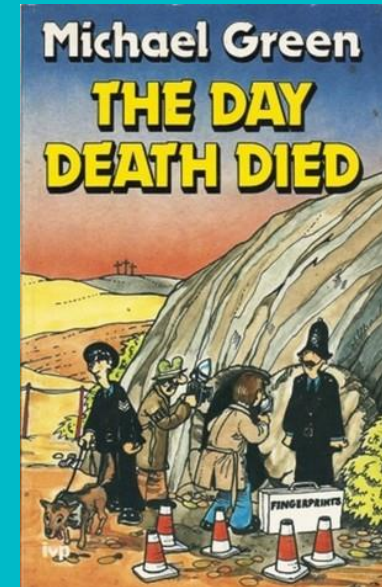

10 Det var **Maria Magdalena, Johanna og Maria, Jakobs mor, som sammen med de andre kvinnene** fortalte dette til apostlene.

11 Men de mente det hele var løst snakk, og trodde dem ikke. **12** Peter sto likevel opp og løp til graven, og da han bøyde seg inn i den, så han ikke annet enn **linklærne**. Så gikk han hjem, fylt av undring over det som hadde hendt.

Jesus viser seg for disiplene

9 *Etter at Jesus var stått opp igjen, tidlig den første dagen i uken, viste han seg først for Maria Magdalena, som han hadde drevet sju onde ånder ut av.

Johannes 20

1⁸ Da gikk Maria
Magdalena av sted og sa
til disiplene:

«Jeg har sett Herren!»

Og hun fortalte hva han
hadde sagt til henne.

THE DAY
DEATH DIED

«The God Who Sees»

Jesus: «Maria!»
- **Alt blir forandret!**

Jesus viser seg for Emmaus-vandrerne

13 Samme dag var to disipler på vei til en landsby som heter Emmaus, seksti stadier fra Jerusalem, **14** og de snakket om alt det som var skjedd. **15** Mens de nå snakket sammen og drøftet dette, kom Jesus selv og slo følge med dem. **16** Men øynene deres ble hindret i å se, så de ikke kjente ham igjen. **17** Han sa da til dem: «Hva er det dere går og snakker så ivrig om?» De stanset og så bedrøvet opp, **18** og den ene, han som het Kleopas, svarte: «Du må være den eneste tilreisende i Jerusalem som ikke vet hva som er hendt der i disse dager.» **19** «Hva da?» spurte han. «Det med Jesus fra Nasaret», svarte de. «Han var en profet, mektig i ord og gjerning for Gud og hele folket. **20** Men våre overprester og rådsherrer utleverte ham og fikk ham dømt til døden og korsfestet ham. **21** Og vi som hadde håpet at det var han som skulle befri Israel! Dessuten: I dag er det alt tredje dagen siden dette hendte. **22** Og nå har også noen kvinner blant oss gjort oss forvirret. De gikk ut til graven tidlig i dag morges, **23** men de fant ikke kroppen hans. De kom tilbake og fortalte at de hadde sett et syn av engler som sa at han lever. **24** Noen av våre gikk da til graven, og de fant det slik som kvinnene hadde sagt, men ham selv så de ikke.» (forts.)

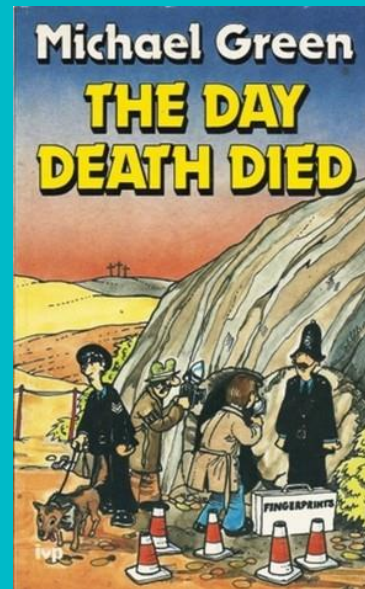
25 Da sa han til dem: «Så uforstandige dere er, og så trege til å tro **alt det profetene har sagt!** **26** Måtte ikke Messias lide dette og så gå inn til sin herlighet?» **27** Og han begynte å utlegge for dem det som står om ham i alle skriftene, helt fra Moses av og hos alle profetene.

28 De nærmet seg nå den landsbyen de skulle til, og han lot som han ville dra videre. **29** Men de ba ham inntrengende: «Bli hos oss! Det lir mot kveld, og dagen heller.» Da gikk han med inn og ble hos dem. **30** Og mens han satt til bords med dem, tok han brødet, ba takkebønnen, brøt det og ga dem. **31** **Da ble øynene deres åpnet, så de kjente ham igjen.** Men han ble usynlig for dem. **32** De sa til hverandre: «Brant ikke hjertet i oss da han talte til oss på veien og **åpnet skriftene for oss?**» **33** Og de brøt opp med en gang og vendte tilbake til Jerusalem. Der fant de alle de elleve og vennene deres samlet, **34** og disse sa: «**Herren er virkelig stått opp og har vist seg for Simon.**» **35** Så fortalte de to om det som hadde hendt på veien, og hvordan de hadde kjent ham igjen da han brøt brødet.

10 Hun gikk av sted og fortalte det til dem som hadde vært med ham, og som nå sørget og gråt. **11** Men da de fikk høre at han levde, og at hun hadde sett ham, trodde de det ikke.

12 Senere viste han seg i en annen skikkelse for to av dem mens de gikk på veien og skulle ut på landet. **(Lukas 24)** **13** Også disse kom og fortalte det til de andre, men de trodde ikke dem heller.

14 Til sist viste han seg også for **de elleve** mens de var samlet til måltid. Han bebreidet dem for deres vantro og harde hjerter, for de hadde ikke trodd dem som hadde sett at han var stått opp.

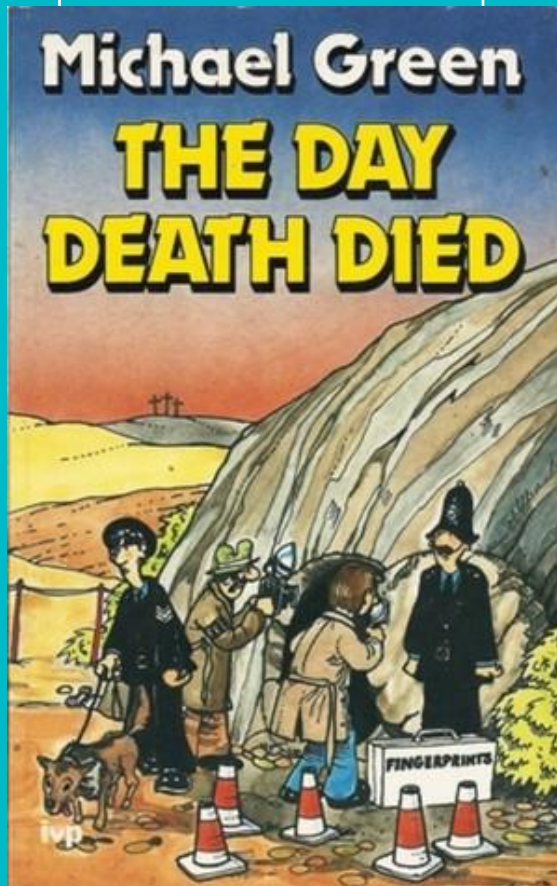

Jesus viser seg for disiplene

36 Mens de snakket om dette, sto Jesus selv midt iblant dem og sa:

«Fred være med dere!»

37 De ble forferdet og redde, for de trodde de så en ånd. **38** Men han sa til dem: «Hvorfor er dere grepet av angst, og hvorfor våkner tvilen i hjertet deres? **39 Se på hendene og føttene mine.** Det er jeg. **Ta på meg og se!** En ånd har ikke kjøtt og bein, som dere ser at jeg har.» **40** *Dermed viste han dem hendene og føttene sine. •

41 Da de i sin glede ennå ikke kunne tro, men bare undret seg, spurte han dem: «Har dere noe å spise her?» **42** De ga ham et stykke stekt fisk, **43** og **han tok det og spiste mens de så på.**

Johannes 20

Jesus viser seg for disiplene

19 Det var om kvelden samme dag, den første dagen i uken. Av frykt for jødene hadde disiplene stengt dørene der de var samlet. Da kom Jesus; han sto midt iblant dem og sa: «Fred være med dere!»

20 Og da han hadde sagt det, viste han dem sine hender og sin side. Disiplene ble glade da de så Herren.

21 Igjen sa Jesus til dem: «Fred være med dere! Som Far har sendt meg, sender jeg dere.»

Johannes 20,24-31

Tomas

24 Tomas, en av de tolv, han som ble kalt Tvillingen, var ikke sammen med de andre disiplene da Jesus kom. **25** «Vi har sett Herren», sa de til ham. Men han sa: «Dersom jeg ikke får se naglemerkene i hendene hans og får legge fingeren i dem og stikke hånden i siden hans, kan jeg ikke tro.»

26 Åtte dager senere var disiplene igjen samlet, og Tomas var sammen med dem. Da kom Jesus mens dørene var lukket. Han sto midt iblant dem og sa: «Fred være med dere.» **27** Så sier han til Tomas: «Kom med fingeren din, se her er hendene mine. Kom med hånden og stikk den i siden min. Og vær ikke vantro, men troende!» **28** «Min Herre og min Gud!» sa Tomas. **29** Jesus sier til ham: «Fordi du har sett meg, tror du. Salige er de som ikke ser, og likevel tror.»

30 Jesus gjorde også mange andre tegn for øynene på disiplene, tegn som det ikke er skrevet om i denne boken. **31** Men disse er skrevet ned for at dere skal tro at Jesus er Messias, Guds Sønn, og for at dere ved troen skal ha liv i hans navn.

- Johannes 21,1-14

Jesus viser seg for disiplene ved Tiberiassjøen

21 Siden åpenbarte Jesus seg enda en gang for disiplene ved Tiberiassjøen. Det gikk slik til: **2** Simon Peter, Tomas, som ble kalt Tvillingen, Natanael fra Kana i Galilea, Sebedeus-sønnene og to andre av disiplene hans var sammen der. **3** Simon Peter sier til de andre: «Jeg drar ut og fisker.» «Vi blir også med», sa de. De gikk av sted og steg i båten. Men den natten fikk de ingenting.

4 Da morgenen kom, sto Jesus på stranden, men disiplene visste ikke at det var han. **5** «Har dere ikke noe å spise, barna mine?» sa Jesus til dem. «Nei», svarte de. **6** «Kast garnet ut på høyre side av båten, så skal dere få», sa Jesus. De kastet garnet ut, og nå klarte de ikke å dra det opp, så mye fisk hadde de fått. **7** Disippelen som Jesus hadde kjær, sa da til Peter: «Det er Herren.» Da Simon Peter hørte at det var Herren, bandt han kappen om seg – den hadde han tatt av – og kastet seg i sjøen. **8** De andre disiplene kom etter i båten og dro garnet med fisken etter seg. De var ikke langt fra land, bare omkring to hundre alen.

- Joh 21,1-14

⁹ Da de var kommet i land, så de et bål der, og det lå fisk og brød på glørne. **10** «Kom hit med noen av de fiskene dere nettopp fikk», sa Jesus til dem. **11** Simon Peter gikk da om bord i båten og trakk garnet i land. Det var fullt av stor fisk, **ett hundre og femtitre** i alt. Men enda det var så mange, revnet ikke garnet. **12** Jesus sa til dem: «Kom og få mat!» Ingen av disiplene våget å spørre ham: **«Hvem er du?» De visste at det var Herren.** **13** Så gikk Jesus fram, tok brødet og ga dem, det samme gjorde han med fisken.

14 Dette var **tredje gang Jesus åpenbarte seg for disiplene etter at han var stått opp fra de døde.**

Disiplenes oppdrag

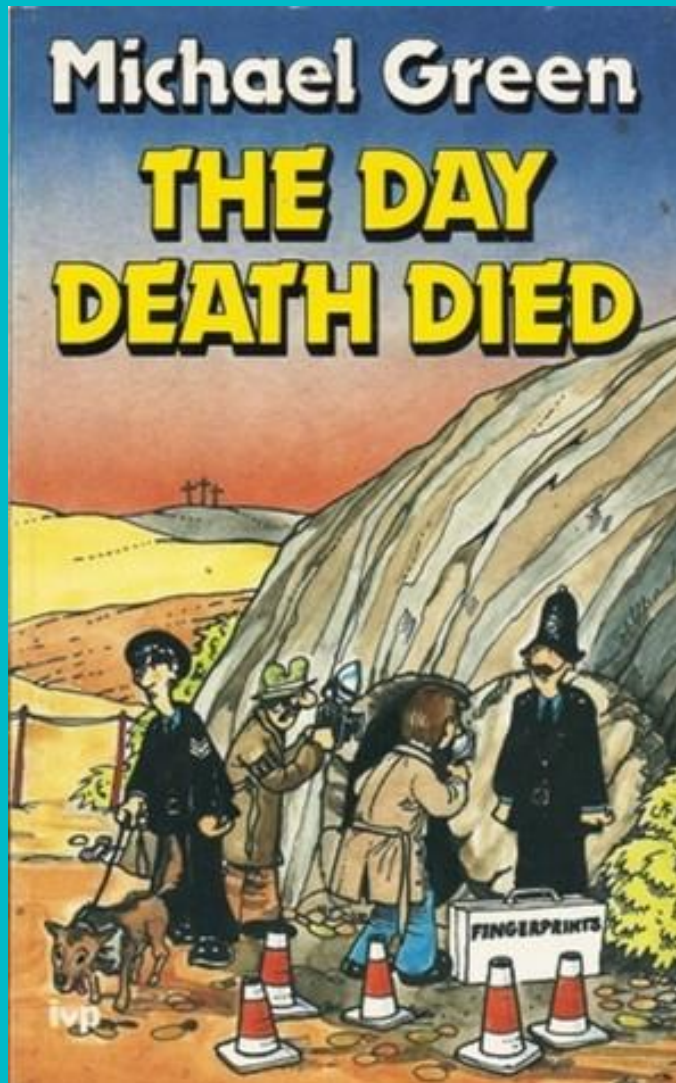
15 Og han sa til dem: «Gå ut i hele verden og forkynn evangeliet for alt som Gud har skapt! **16** Den som tror og blir døpt, skal bli frelst. Men den som ikke tror, skal bli fordømt. **17** Og disse tegnene skal følge dem som tror: I mitt navn skal de drive ut onde ånder, de skal tale nye tungemål, **18** og de skal ta slanger i hendene. Om de drikker dødelig gift, skal det ikke skade dem, og når de legger hendene på syke, skal de bli friske.»

Misjonsbefalingen

16 Men de elleve disiplene dro til Galilea, til fjellet der Jesus hadde sagt han ville møte dem. **17** Og da de fikk se ham, falt de ned og tilba ham; men noen tvilte. **18** Da trådte Jesus fram og talte til dem: «Jeg har fått all makt i himmelen og på jorden. **19** Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler: Døp dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn **20** og lær dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.»

Oppdrag og avskjed

44 Så sa han til dem: «Det var dette jeg talte om da jeg ennå var sammen med dere og sa at alt måtte oppfylles som står skrevet om meg i Moseloven, hos profetene og i Salmene.» **45** Da åpnet han deres forstand så de kunne forstå skriftene, **46** og han sa til dem: «Slik står det skrevet: Messias skal lide og stå opp fra de døde tredje dag, **47** og i hans navn skal omvendelse og tilgivelse for syndene forkynnes for alle folkeslag; dere skal begynne i Jerusalem.

Lukas 24

48 Dere er vitner om dette. 49 Og se, jeg sender over dere det som min Far har lovet. Men dere skal bli i byen til dere blir utrustet med kraft fra det høye.»

➤ Apostlenes gjerninger 1-28

og Kirkens historie

fram til Jesu gjenkomst

Jesus og Peter

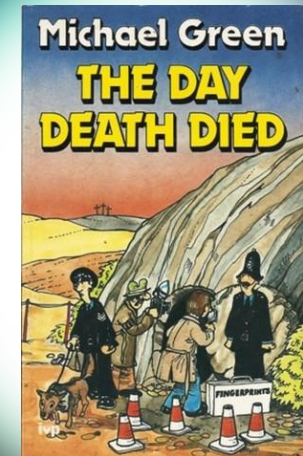
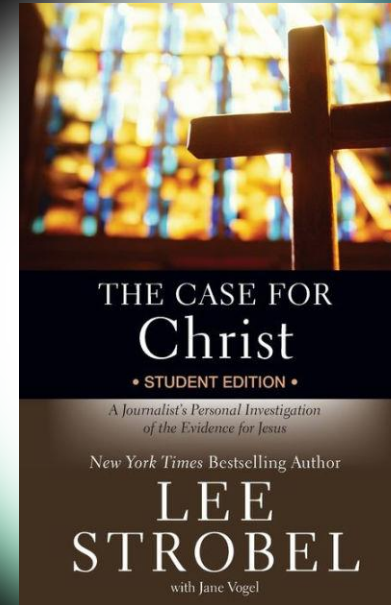
21,15-23

¹⁵ Da de var ferdige med måltidet, sier Jesus til Simon Peter: «Simon, sønn av Johannes, elsker du meg mer enn disse?» Han svarte: «Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær.» Jesus sier til ham: «Fø lammene mine!» ¹⁶ Igjen, for annen gang, sier han: «Simon, sønn av Johannes, elsker du meg?» «Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær», svarte Peter. Jesus sier: «Vær gjeter for sauene mine!» ¹⁷ Så sier han for tredje gang: «Simon, sønn av Johannes, har du meg kjær?» Peter ble bedrøvet over at Jesus for tredje gang spurte om han hadde ham kjær, og han sa: «Herre, du vet alt. Du vet at jeg har deg kjær.» Jesus sier til ham: «Fø sauene mine!» ¹⁸ Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Da du var ung, bandt du beltet om deg og gikk dit du selv ville. Men når du blir gammel, skal du strekke ut hendene dine, og en annen skal binde beltet om deg og føre deg dit du ikke vil.» ¹⁹ Dette sa han for å gi til kjenne hva slags død han skulle ære Gud med. Da han hadde sagt dette, sa han til Peter: «Følg meg!» ²⁰ Peter snudde seg og så at disippelen som Jesus hadde kjær, fulgte etter. Det var han som hadde lent seg inntil Jesus ved måltidet og spurt: «Herre, hvem er det som skal forråde deg?» ²¹ Da Peter fikk se ham, sa han til Jesus: «Herre, hva skal skje med ham?» ²² Jesus svarte: «Om jeg vil at han skal leve til jeg kommer, hva angår det deg? Følg du meg!» ²³ Det ryktet kom da ut blant søsknene at denne disippelen ikke skulle dø. Men Jesus sa ikke at han ikke skulle dø. Han sa: «Om jeg vil at han skal leve til jeg kommer, hva angår det deg?»

Joh. 21,24-25

24 Det er denne disippelen som vitner om alt dette og som har skrevet dette, og **vi vet at hans vitneutsagn er sant.**

25 Men også mye annet har Jesus gjort. Skulle det skrives ned, hver enkelt ting, tror jeg ikke hele verden ville romme alle de bøker som da måtte skrives.

Paulus taler i Aten (Apg 17)

¹⁶ Mens Paulus ventet på dem i Aten, ble han rystet i sitt innerste over å se at byen var full av gudebilder.

... ¹⁸ Noen av de epikureiske og stoiske filosofene diskuterte også med ham, og noen sa: «Hva er det egentlig denne pratmakeren har å si?» Men andre mente: «Han er visst en som forkynner fremmede guder.» Det var fordi han forkynte **evangeliet om Jesus og oppstandelsen** * ²² Da sto Paulus fram for Areopagos-rådet og sa:

«Atenske menn! Jeg ser at dere på alle måter er svært religiøse ... ³⁰ Disse tidene med uvitenhet har Gud båret over med, men nå befaler han alle mennesker, hvor de enn er, at de må vende om. ³¹ For han har fastsatt en dag da han skal dømme verden med rettferd, ved en mann han har utpekt til dette. Det har han **bekreftet for alle mennesker ved å reise ham opp fra de døde.**»

³² Da de hørte om **oppstandelse fra de døde**, gjorde noen narr av ham, men andre sa: «Vi vil gjerne høre deg tale mer om dette en annen gang.» ³³ Så gikk Paulus fra dem. ³⁴ Men det var noen som sluttet seg til ham og kom til tro. Blant dem var Dionysios fra Areopagos-rådet og en kvinne som het Damaris, og noen andre.

* **Gresk: 'Anástasis = trodde de at det var et gudsnavn?**

- 1. Korinterbrev 15

Oppstandelsen

Jeg kunngjør for dere, søsken, det evangelium jeg forkynte dere, det dere også tok imot, det dere også står på. ² Gjennom det blir dere også frelst, når dere holder fast på ordet slik jeg forkynte det, ellers blir det forgjeves at dere kom til tro. ³ **For først og fremst overga jeg til dere det jeg selv har tatt imot,**

at Kristus døde for våre synder etter skriftene,

⁴ at han ble begravet,

at han sto opp den tredje dagen etter skriftene,

⁵ og at han viste seg for Kefas og deretter for de tolv.

⁶ Deretter viste han seg for mer enn fem hundre søsken på én gang. **Av dem lever de fleste ennå,** men noen er sovnet inn. ⁷ Deretter viste han seg for Jakob, deretter for alle apostlene. ⁸ Aller sist viste han seg for meg, jeg som bare er et ufullbåret foster. ⁹ For jeg er den minste av apostlene, jeg er ikke verdig til å kalles apostel, for jeg har forfulgt Guds kirke. ¹⁰ Men ved Guds nåde er jeg det jeg er, og hans nåde mot meg har ikke vært bortkastet. For jeg har arbeidet mer enn noen av dem, det vil si ikke jeg, men Guds nåde som er med meg. ¹¹ Men enten det er jeg eller de andre – dette forkynner vi, og dette har dere tatt imot i tro.

¹² Men når det blir forkynt at Kristus er stått opp fra de døde, hvordan kan noen blant dere da si at det ikke finnes noen oppstandelse fra de døde? ¹³ For hvis de døde ikke står opp, er heller ikke Kristus stått opp. ¹⁴ Men **er ikke Kristus stått opp, da er vårt budskap tomt, og deres tro er også tom.** ¹⁵ Da står vi som falske vitner om Gud. For da har vi vitnet imot Gud når vi sier at han har oppreist Kristus, noe han ikke har gjort hvis døde ikke står opp ...

1. Peters brev

Et levende håp

³ Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som i sin rike miskunn har født oss på ny **til et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde**, ⁴ til en arv som aldri forgår, aldri skitnes til og aldri visner. Den er gjemt i himmelen for dere, ⁵ dere som i Guds kraft blir bevart ved tro så dere **når fram til frelsen**. Den ligger alt ferdig til å bli åpenbart ved tidens ende.

⁶ **Derfor** kan dere juble av glede, selv om dere nå en kort tid, om så må være, har det tungt i mange slags prøvelser. ⁷ Slik blir troen deres prøvet. Selv forgjengelig gull blir prøvet i ild. Troen, som er mye mer verdt, må også prøves, så den kan bli til pris og herlighet og ære for dere når Jesus Kristus åpenbarer seg. ⁸ Ham elsker dere, enda dere ikke har sett ham; ham tror dere på, enda dere nå ikke ser ham. Og dere jubler og er fylt av en glede så herlig at den ikke kan rommes i ord, ⁹ for dere når **troens mål: frelse for deres sjeler**.